

Ankaat je hodi desetrnik (deset brat) po sviet. Ko je priš k'ni hiš? k'je bla ne žena na porodu, se je vstav zurnaj'an mi tu it notr. Zdej pride gornodax ven in ga prase: Kuyfuo, de na gre v hišo, in pa reče, de če stuoq zdej notr v hišo, porodi žena in hist ston ne boz sreden zatuo, k'te minuti slso slabi. Vtejuv jih je samo 10 dobrik, glik zdej je aden. Zan čas se spex^{je} (aktu), de je aden. In ško je ~~stet~~ aden - dva - tri - minuti slabi, ne spet cednaga sobrega, an kar je nek' slab minut, takrat je porodila žena. Zlobsten je bil moj zdej, k'je goietu, de se je nesrečintga minuta nje ga s'na porodiv. Zdej porodič desetrnika notr v hišo ^{ine} svo nepravil večerjo k se hie; in ga po večerjiga lepo pros, de nje mo povie, če more in smie, kako bi rič s'na o nesreč. To je k'lehuo, ferien deseti brat in začne parit mo, de kaš'na nesrečaga bo zabiela, potle ^{novie} kakoga mojš varvat, de ga ne pustit sthise nitaj, do desetega lieta, de more bit skoz k'vo pr upemo, de de ga ni treba nitaj parnega pustit. Drugo putro se zahval' za večerjo, in kar so mo postrezli an gre napre. Skoz je bil do pr upemo, in kamor ga niso pustit shise in ško je mislo, de je bil star ⁱⁿ 8 let in pov. Mešⁱⁿ bi so, de + zdej je že kraj pameten, de ne po^uže ven. Zdej niso kraj varovali ga. An Jan mo reče mati, de nje bo donra, de nje notina ogyen; de gre na pol' an se pride kmal nazaj. Rieo lez pov ure se mati vone nazaj, ne ni vidla vč s'na in redar doma. Hitro gre nazaj in povie, de "Blajže ni več", de nje ga greto iskat. Zdej je šla čielu Duzina na vse kraj. Dolgo so ga iskali; nazaj je so se vrnili, in nazaj, ka ni blo in kotar in neč. Vsek je mislo: "Do vie, če je konč ogyen. An čas so bli žalostni, pa, potle se je vse pozabilo. (Zdej pride od nje ga naprej).

Zdej, kadar je šla mat proč, je pogledov Blajže, a se se tivo skoly v hiše, in kar je vid, de ni obednega se nič, kar je in sam ni vletu kam, neč ^{kar} v den je tu. Tko je prš in an klanc. Pod klancem je tekla na voda in čre, tisto voda je bil lesen most. Ravno na most je prš, pa je zag vonq povan. Hitro se je zgnistaj, de de more tri korake nazaj stopit, in ta se zavrtige k'je stopu se povtrov prv upim most. Zdej je zahval' in se je nazaj vrtu in je set na tistm klanc ne tla. Le kar pride na lipa kobilca in z'nim lenim svetlam in ga je prabala, de kom gre? In je viek, de po sviet. Tuv jest grem stalo neč k' red' gor napre. Blajže je bil veser, k'je smeu tko b'eno kobilco, k'je znala govorit. In tko ga je n'bla naprej. Kar prideta h'e že delec' zaghata Blajže mo lepo hrustkovo perce. Zdej proš kobilco, de ne se vstav, de gre po svo zlato perce. Kobilca pa reče in ga proš, de ni treba it it, de tisto zlato perce ga popelje v nesreč. Pa vse bit je proš kobilco, de nje se as vstav. Kar je vidla kobilca, de ni vrgao, ga je pestila. Pa mo je rekla in zažugala, da ga ne smie pokazat obednemu. Mje tuv obglubiv, de ga ne bo obednemu pokazav. Zdej so šli naprej. Vskato nje kaj ga je vzer in ga je pogledov, kakuv lep je. Zan čas je zagletu na zlato jabiče. Nazaj jezacier prosit kobilco, de gre po tisto jabiče. Pa kobilca ga ni pestila in mo je rekla, de ga bo zlato jabiče popeljalo v nesreč. An jo je le proš, tko de ga je pestila. A zažugala mu je t'ro, de ni treba pokazat ga. Zdej so šli naprej. Blajže je naz'no roko regno v mavra po jabiče, se te drugo pa v arjet po perce in je ogletavav ankaat

Chisynplaffm: "M jih navad, de ne j mo rečejo, kar bo zo pameten, de vsakrat, kar bo poldan vrnit, more 3 korake nazaj stopit.

adna, ankarst adno. Le so šli narrej: In prvi dan zlat križec in nazaj
pros Kobilca, de ve gre ponj pa Kobilca je bila že nevoljna, pa Glasta je
nj' gánjov prosit. No bix vselik ponj, na glej, de te ne bo vse trojro
prenehálo v nesrečo. Le so šli narrej: Zedej se je bit zletga perca
jábčca naučičar, gledav je samu križec. O kako se moje zveš lep. Zedej
je mislo, de je nejt nebesa. V mren priveda do púnega miesta. Zedej
prav Kobilca: Mene pelji pad to grivo, pogoni me od strani zlistjem
in kadar je to rekla, je tretala maškua, tko, de je čuhá v listo jemu notr
škriv. Potle mu je ukazala v miesto in de ney' odobi kajim službo.
Oci moos vsadan, vsako jutro in vsak večer h mene pridt, in kar keder
bix mučas. Predko je in, ga je podučila, de ne sme kaj'net, de bo njen,
an de nje se varje vsake gotobe, kr ona sovraži tajine cecí. In mo je in
rekla, de se se ne bo varvalga bozapustila ga skoj. On je obliub in je sev
v miesto. Prvo ni' poviče vederjo in je in spat. Drug dan je ostav za zedej in
je sev inkrat službe. Tu je v prvo hriso in je moos, de b' gazel za klapca, al' za
pastirje al' kars'bot. Pa so ga oigral au se mo rekla, de na potrebuje tajine
ga pátasa, de se upajo boljših klapcev vidbit. Tu je in v drugo in trečo
hriso, pa oserud so ga oigral. Kar je rivita, de ne more vidbit nobene
službe je sev h Kobilca in je začev popovčevvat, de na more obojne službe
vidbit, de ga vserot odganjajo in de mu previjo le pátus. Kobilca pomaje
z glavó in reče: Hát' bom pa je ist pomagala, in ga začevne prosiat, a je biv
pro prav na konc miesta v kajimem kiejem grad. In je rek, de ne. Potle mo
reče in mo okaje, de nje gre tje au de nje vpraše al' ga izamejo v kajim službo, in kamiso
inmiel pátarja, so ga ozel. Zato, ka je priden, so ga vni radi inmiel, in kmal' ga je gospodár
postav za klapca, ne dugo potem za to višje klapca in potle za kličarja cilek hriso in kadar
je in gospodár kam, je biv on na miesto njega. Zato, ka je priden, je de biv skoj pr delavik
in je gledav, pa so vni stielali. Te liek klapci roga začev sovražit, in so uzmislili kaj
čezanj in so ga tožil na gospodarji. Sprvega ni gospodár te tozbe uli obrajtú in ga
je inmi de se boly rad. Je gospodár ni bu ožupln, je pa smubv od púnega bogatega
grofa hčer, pa le s pivanjem. Le v pivnik sta u Gubla, in zdej mo je ukazala de nje
se mala in nje je jil' pošle njega pototo. Potota ji je in dobro dopalka. Zedej je tala
zvedit, ce je ki stian auka, a jo tudi v resnici ljubí. Moje odpisala nazaj, de ona
ga vzame, čex ji in na nar levs perce, de se more vidbit na svet. Nitro vkaže vojim
služabnikam, naj greto iskat no tako perce, inpej in dan pridjo nazaj povievat,
de so je najitli al' ne. Zan dan privede vni služabniki nazaj, samu eden te liekih
je manjku. Za njeki čati pride tudi on pa ves zapan. On ni bu in iskat in pa je se le
zdej ostav, zatuo, ka se je biv že zvečer zmido, kakus de de narid. Zedej ga praša te grof, a je
zriedu ja perce, a je opav, kje takus zapan, de se po konci ne more stat ne. O jaz sem že
vberaj zriedu za zlatu perce je rek. No čje pa, ga vpraša grof. Na kličar ga inna, Glasta m'za je
vberaj pokazju. Pa on se je glajav tko, uli ni viedu, zato ka je biv jezim nauj, pa je tko rek
k' ga je préganjov h diel. Črec vnaže Glasta pokazat. Zedej pride in Glasta in praša
gospodarja, de ki čje. Čje in má hriso zlatu perce, k' sga čeraj keju temu klapcu. Se govori
ni moqu od strahu in Komaj je skaj ječu, de niema neč in de nit u kajim obojnenmu
obavnega zlatega peresca. In gospodár reče: Čje ga v urah ne ponesej, in u urah mrtov.
Zedej se je začev jokav in ni viedu, kaj li stora. Čje h Kobilca in ji pove vse, kako se mo
goti. Lús - a t sem pravla, de must perce, de se perce te ponese nesrečo. An pa kadar
sem ga pobrav, um riekla, ni treba obojnenmu pokazat ga. Sa ga mescim obojnenmu

gospodar, le list lič klapci me je zložil za pr gospodari, k me na more vidt, k sem
ga preganjal k diet. Zdej je začel koblice prosit, de uje mo povie, k k' narad.
A zdej reče: Meč ko dejstvo ga, na gladi, de se je b'ko pokazel. Zatočen je in ozaj,
zato, ka je mozu dat od sebe tvo liepo perce. Se tri ure je manjhalo do pata, k
je prnes perce gospodari. Gospodar je bil veser, vzame tiste lepo perce, ga den v pramo
in ga pošle kubi. Ker ga vidbi, ga pošle nazaj an mo pise krole. To perce je ries. Lepo
an te lepo zahvalim zaji, na nise dost to perce, mozd x se anozlato jabcice vidob, de
bo l'no lepo ko je to perce. Veser je bil, da ga je pohvalila za tiste lepo perce, pa je
začelo koblic, de če dobi zlato jabcice. Litro King Dan razpošle klapci na vse
strani. Vsi vstarejsi zgovra in grejo iskat. Te liepene klapci na se ni dale vstat an
je lepo mirno spav, zato, ka se je bil je preden ta večer zviralo, kako porcis
Dary Jan. Kadar ga poklice gospodar k sebe. Tri od vseh strani so prišli klapci na
vsak je rek, de ni nič vidob. Se te liepen klapci manjha. Zdej pride
notra ves Kromizler. No če s' spav na k, a s' prnes zlato jabcice. Hru ga misla
vries, pa vjem zanj. No povie pa sje. Ta perce sem vriedov če je llo, povem
pa se za jabcice, de ga ima naš Glezje. Litro je Glezje. Glezje prite an
poprasel gospodari, de k' je. Se to zlato jabcice naj sem. Sed ga niem in
perce ja sem imer, zatega jabcice na se viedu niem nikol in. Če ga ne prnesi v
24 urah boš 48 v 48 urah. Naj se je začel pokat x ni viedu al bga das, a l'im k
koblice a k' b' stor. Velik gre le k koblice in j' povie, ki se mo je prgadilo, an jo pros,
de uje pomaga. Naaga, si spiet potaze zlato jabcice. Mesinga potaze ne, me je
le t' tist klapci zati. Povem, koblice, kakuo sem narad. To ni druzaj, kapor jabcice
mozd det gospodari. Če le hitro ganes, na manjha se več ko b' ur do pata; ce ga
na čas, s' amorjen. Da varpe de to se križe na zagleda. Zdej je prnes gospodari
jabcice. Gospodar je bil veser, vzame tiste jabcice, ga den v pramo in ga pošle kubi.
Prav lepo je te jabcice, pa jest l' misljava se ni križe, de ga ni po celem vied
tajnega. Kadar vidbi gospodar pramo od Gube, je spiet v kazu klapcem de uje
grečo iskat zlat križe. An ries drugo futko so st' vai klapci. Vsak bi bil ved
najo ta zlat križe pa ni obeden nič domu prnes. Spiet pride te liep
klapci ves zapan. No, pa dans si zvir za zlat križe. Čja niem prnes, pa
vrem, de ga ima naš Glezje. Dobro, reče gospodar, le pošte povie. Spiet je
pr, pa dans je bil se bolj prestrašen, ko teh krat. An kadar je prasa
gospodar, če je imar zlat križe, je začel zgovarjat, de perce ni jabcice je
imer ja, de pa zlatga križa se vied ni nikol. Gospodar reče če niga ne prne,
ses v 48 urah, bo 24 urah potem mter. K' kakuo je bu žalosten zdej ries,
de tui za perce an za jabcice je porajal, pa se nitkej debel' za križe. De ki je
tes, an je k koblice in jo je prnes, de uje mo povie, de ki narad. No set' sem že
prej pravla, de te popelje te križe v nesrečo. Vied, t'ko se l' gov, ka mo
obuogat. A vied se kot sem brenila it po perce, po jabcice in po te križe. Ki celo
družega koker nest gospodari. An vied, k' se vidob, t'ko mozd l' dat. Zdej se je
zmiralo Glezje, k' mo je branila jet, po perce, po jabcice an po križe, pa kar
je je. Nest je mozi če te križe gospodari. Gospodar je vzev se te križe, an
ga pošle Gube, zraven j' pise: an No vse tri reči sem spolnu, zdej mislin,
de m'ne bi obriskala poroke, te prosim obrisk, a t' je tui te križe vseč.
Kadar je vidbila te križe, se je vstrašila, zato k' ni miela rava tistega grofa.
Zdej začne mislt, kakuo b' naradila, zato k' ni miela rava križe. Lekar začne
misat drugo pramo de se tui te zdej ries nje spolnu, in potle se ne bo branila
zjet ga ga: Se nej' v gorci naj jannem na fat fajfo tobaka skati. Kadar

vidi graf to pismo, je katoz zblat' bliet zrej zelen, ka je vied' de tega ne more
stout. Tedy se je na, tega ina za norca, in te ji' x pa take 3 liepe ruci postat, na
se vsaki se osebit jkri omciu rca. A se zrej' jo ni pozab', zaces je miselt
kako deb' mozu vgorci japnenc' na fajfo tobaka skabit. Zdej ne pride
ta hien klape in kece: Gopruot graf, ni se trieba bat, je viem, pa so vgorci
japnenc' na fajfo tobaka skabit. Ze tri ruci p' poretov, pravin povej, ni se
te cetsto. Nas Glayze se upa skabit. V kajze se upa čas, nje pride k mense.
Zdej gre te klape k Glayze an mo rci, de nje gre z graf. Karar je pro' g
graf, on prece letka ta: A x upas' nies na fajfo tobaka vgorci japnenc'
skabit. Nes se je prestraš, de se govorit ni mozu ne, in njez' govorisa te graf,
nec, de mora v 24 urah skabit. Zdej klapce an delavce skup, an jem zepovic,
de morjo na japnenco naredit v 24 urah in v 24 urah de bo narbel gorola. Tudi Janes
je j' j' Glayze k kobila, pa je komej liek, an pa vso pot se je jokav, skoz k je kot.
Kobilca ga upraša: Ki tje pa Janes, Glayze, ki s' tko zelostn. Ohuba moja
Kobilca se poviedat se t'ne upam, kajna nesrieca me je zabilta. Sa t sem se
pravla, da sdt' to takuo govilo, zatus, k' me nis' vbojav. No pa le povej, ki tje.
O moja! ti te prosim, pomagej mi. Tista luba ot nasego grofa je spiet
pisala, de ga vrgac ne vzame luna, ce skabit na fajfo tobaka vgorci
japnenci. V tist' nas klape me je pri graf' jatoz, de se upam jert
na fajfo tobaka vgorci japnenci skabit. An graf' ni jo zepovievat, de
moram v 24 urah skabit, ce ne bom mrtu. No nje bo seti ~~ta~~ ~~ta~~ ~~ta~~ ~~ta~~
moja kobilca, ki m'jo ze stost? Pocej mi, ce vies, de ce me ti ne rics's
bom v 24 urah mrtu. No nje bo se t' x kaj trden, de narutis, kar
v kajem se lohno rics's. Onec ko povejm, pa narutim, kar v kajem. No jutre
zjavta bij' na kaj' gorid, an gley, de x bo prej' gor, ko soluce sine. Skrij
se za tisto veliko skalo, k'je prot soluce obrnjena. Pred skalo je na jama, pa
dobro gley' na njo, jakaj kar soluce sine, pride na kaca vena s trejm glavami,
an x bo na soluce griela. Na to imas' te ne meci, an dobro gley, de prvo
k' odars, p'vizec' vse tri glave x' p'ce. Potem vzem' kozo vol' x' tag njo, meso
pa viz' v jama an pa se meci za njim, zatus k' bo stopen. Potle na kot an
zavise v kisto kozo, vzem' fajfo in bez' v japnenco x' in nje se na boj,
nec se t'na zgovi. Drugo jutro zquoda se tu na kaj' gorid. An rics' ko mo
je pravla, k' se je zgovilo. Karar je soluce pinto, je prila velika kaca s
trejm glavami na soluce griet. Zdej vzame Glayze meci, se vstuon an
korak bliže, an d'v'araj. K' se ne musi p'p'oit' trejt glavah, de odleti en
streljaj' rici velec. Vec ko zan sezeni s'itne k'v'eca kri, de za vrega oblije.
Potle s'eci kozo, x zavije v njo in gre v japnenco tobak skabit. Vec za je gleyto
an se c'v'ilo, ka je skoly' in skoly' ^{njega} plamen svizgu, pa x ga ni prjev nec. Karar je
skabit, je pro' srečen x ven, prav nec se mu ni blo zgovilo. Vsega je pohvalilo
an graf' ga je pravba na kobilu, pa Glayze se je zgovarju, de ima luna miesta no
opravilo, pa graf' ga je le sila, k'ko, de je mozu za trino obh'bit, de pride k vicerji.
Zdej se je in k kobila zah'arlat, k' ga je navarila, da se jo nics' rics'. Graf' je hitro pisar
hube, nastul' one muje v'risala, de ce jo se r'v'iet, curra on na fajfo tobaka vgorci

